

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

19. září 2019*

„Řízení o předběžné otázce – Obchodní politika – Antidumpingové clo – Dovoz jízdních kol zasílaných z Indonésie, Srí Lanky a Tuniska – Rozšíření konečného antidumpingového cla uloženého na dovoz jízdních kol pocházejících z Číny na tyto země – Prováděcí nařízení (EU) č. 501/2013 – Platnost – Přípustnost – Nepodání žaloby na neplatnost žalobkyní v původním řízení – Dovozce ve spojení – Aktivní legitimace k podání žaloby na neplatnost – Nařízení (ES) č. 1225/2009 – Článek 13 – Obcházení – Článek 18 – Nedostatečná spolupráce – Důkaz – Soubor indicií“

Ve věci C-251/18,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Rechtbank Noord-Holland (soud provincie Severní Holandsko, Nizozemsko) ze dne 6. dubna 2018, došlým Soudnímu dvoru dne 12. dubna 2018, v řízení

Trace Sport SAS

proti

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení M. Vilaras, předseda senátu, K. Jürimäe (zpravodajka), D. Šváby, S. Rodin a N. Piçarra, soudci,

generální advokát: G. Pitruzzella,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za nizozemskou vládu K. Bulterman a M. A. M. de Ree, jako zmocněnkyněmi,
- za Radu Evropské unie H. Marcos Fraile a B. Driessenem, jako zmocněnci, ve spolupráci s N. Tuominen, avocate,
- za Evropskou komisi S. Noëm a M. Françou, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 9. dubna 2019,

* Jednací jazyk: nizozemština.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká platnosti prováděcího nařízení Rady (EU) č. 501/2013 ze dne 29. května 2013, kterým se konečné antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením Rady (EU) č. 990/2011 na dovoz jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky rozšiřuje na dovoz jízdních kol zasílaných z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska (Úř. věst. 2013, L 153, s. 1, dále jen „sporné nařízení“), v rozsahu, v němž se toto nařízení týká společností Kelani Cycles (Pvt) Ltd a Creative Cycles (Pvt) Ltd, dvou vyvážejících výrobců jízdních kol usazených na Srí Lance.
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi společností Trace Sport SAS a Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven (finanční a celní inspektor, pracoviště Eindhoven, Nizozemsko) (dále jen „inspektor“) týkajícího se legality dvou výzev k zaplacení dlužného antidumpingového cla za dovoz jízdních kol pocházejících a zasílaných ze Srí Lanky.

Právní rámec

Základní nařízení

- 3 Ke dni přijetí sporného nařízení se ustanovení upravující přijetí antidumpingových opatření Evropskou unií nacházela v nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51; oprava Úř. věst. 2010, L 7, s. 22) ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1168/2012 ze dne 12. prosince 2012 (Úř. věst. 2012, L 344, s. 1) (dále jen „základní nařízení“).
- 4 Článek 13 základního nařízení, nadepsaný „Obcházení“, zněl takto:

„1. Antidumpingová cla uložená na základě tohoto nařízení mohou být rozšířena na dovoz obdobných výrobků, též mírně upravených, ze třetích zemí nebo na dovoz mírně upravených obdobných výrobků ze země, která je předmětem opatření, nebo částí těchto výrobků, jestliže dochází k obcházení platných opatření. Antidumpingová cla, která nesmějí převýšit zbytkové antidumpingové clo uložené v souladu s čl. 9 odst. 5, mohou být rozšířena na dovoz od společností, které využívají individuální cla v zemích, které jsou předmětem opatření, jestliže dochází k obcházení platných opatření. Obcházením se rozumí změna obchodních toků mezi třetími zeměmi a Společenstvím nebo mezi jednotlivými společnostmi v zemi, která je předmětem opatření, a Společenstvím způsobená praktikami, zpracovatelskými postupy nebo pracemi, pro něž mimo uložení vyrovnávacího cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod, pokud zároveň existují důkazy o újmě nebo o tom, že vyrovnávací účinky cla jsou mařeny, pokud se jedná o ceny nebo množství obdobného výrobku, a existují důkazy o dumpingu ve vztahu k běžné hodnoty určené dříve pro obdobný výrobek, v případě nutnosti v souladu s článkem 2.

Praktiky, zpracovatelské procesy nebo práce uvedené v prvním pododstavci zahrnují mimo jiné mírnou úpravu dotčeného výrobku tak, aby spadl pod kódy celní nomenklatury, které nejsou obvykle předmětem opatření, přičemž úprava nezmění jeho základní vlastnosti; zasílání výrobku, který je předmětem opatření, prostřednictvím třetích zemí; případ, kdy vývozci nebo výrobci reorganizují své prodejní mechanismy a cesty v zemi, která je předmětem opatření, aby nakonec nechali své výrobky vyvézt do Společenství prostřednictvím výrobců, kteří využívají individuální clo o sazbě, která je nižší než sazba platná pro jejich výrobky; a za podmínek uvedených v odstavci 2 montáž součástí při montážní operaci ve Společenství nebo třetí zemi.

2. Montáž ve Společenství nebo ve třetí zemi se považuje za obcházení platných opatření, pokud

- a) montáž začala nebo byla značně rozšířena po zahájení antidumpingového šetření nebo těsně před jeho zahájením a použité díly pocházejí ze země, na niž se vztahují opatření;
- b) hodnota těchto dílů činí nejméně 60 % celkové hodnoty částí montovaného výrobku; za obcházení se však nepovažuje případ, kdy hodnota přidaná během montáže nebo kompletace činí více než 25 % celkových výrobních nákladů; a
- c) vyrovnávací účinek cla je narušen cenami nebo množstvím montovaných obdobných výrobků a existují důkazy o dumpingu ve vztahu k běžným hodnotám určeným dříve pro obdobné nebo stejné výrobky.

3. Šetření podle tohoto článku se zahájí z podnětu Komise nebo na žádost členského státu nebo jiné zúčastněné strany, pokud žádost obsahuje dostatečné důkazy o činitelích uvedených v odstavci 1. Zahájení se provede nařízením Komise přijatým po konzultaci s poradním výborem, ve kterém lze dát současně pokyn celním orgánům, aby evidovaly dovoz podle čl. 14 odst. 5 nebo aby vyžadovaly složení jistoty. Šetření provádí Komise s případnou pomocí celních orgánů a musí být ukončeno ve lhůtě devíti měsíců. Jestliže definitivně zjištěné skutečnosti prokážou, že působnost opatření musí být rozšířena, učiní tak Rada na návrh Komise po konzultaci s poradním výborem. Pokud Rada nerozhodne prostou většinou o odmítnutí návrhu ve lhůtě jednoho měsíce po jeho podání Komisí, je návrh Radou přijat. Rozšíření působnosti nabývá účinku dnem, kdy byla stanovena povinnost vést celní evidenci podle čl. 14 odst. 5 nebo od kterého je vyžadováno složení jistoty. Příslušná procesní ustanovení tohoto nařízení o zahájení a průběhu šetření se použijí podle tohoto článku.

4. Dovoz nepodléhá celní evidenci podle čl. 14 odst. 5 nebo opatřením, pokud je uskutečňován společnostmi, pro které platí osvobození. Řádně odůvodněné žádosti o osvobození se podávají ve lhůtách stanovených nařízením Komise, kterým se zahajuje šetření. Pokud k praktikám, zpracovatelským procesům nebo pracím spojeným s obcházením dochází vně Společenství, udělí se osvobození výrobcům daného výrobku, kteří jsou schopni prokázat, že nejsou ve spojení s výrobcí, kteří podléhají opatřením, a že se nepodílejí na praktikách obcházení ve smyslu odstavců 1 a 2 tohoto článku. Pokud k praktikám, zpracovatelským postupům nebo pracím spojeným s obcházením dochází uvnitř Společenství, může se osvobození udělit dovozcům, kteří jsou schopni prokázat, že nejsou ve spojení s výrobcí, kteří podléhají opatřením.

Osvobození se udělují rozhodnutím Komise po konzultaci s poradním výborem nebo rozhodnutím Rady o zavedení opatření a platí po dobu a za podmínek uvedených v dotýcném rozhodnutí.

[...]“

5 Článek 18 odst. 1 tohoto nařízení stanovil:

„Pokud účastník řízení odmítne umožnit přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne ve lhůtě stanovené tímto nařízením nebo pokud klade závažným způsobem překážky šetření, mohou prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů. [...]“

Antidumpingová nařízení týkající se jízdních kol a sporné nařízení

6 Během roku 1993 zavedla Rada Evropské unie konečné antidumpingové clo ve výši 30,6 % na dovoz jízdních kol pocházejících z Číny do Unie. Toto clo bylo následně zachováno na stejné úrovni. V průběhu roku 2005 bylo uvedené clo zvýšeno na úroveň 48,5 %. Na této poslední úrovni bylo zachováno prováděcím nařízením Rady (EU) č. 990/2011 ze dne 3. října 2011 o uložení konečného

antidumpingového cla z dovozu jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 (Úř. věst. 2011, L 261, s. 2).

- 7 Na základě žádosti přijala Komise dne 25. září 2012 nařízení (EU) č. 875/2012 o zahájení šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených prováděcím nařízením č. 990/2011 dovozem jízdních kol zasílaných z Indonésie, Malajsie, Srí Lanky a Tuniska, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Indonésie, Malajsie, Srí Lanky a Tuniska, a o zavedení celní evidence tohoto dovozu (Úř. věst. 2012, L 258, s. 21).
- 8 Po tomto šetření Rada dne 29. května 2013 přijala sporné nařízení.
- 9 Z bodu 22 odůvodnění tohoto nařízení vyplývá, že Komise provedla inspekce na místě u šesti srílanských společností, včetně společnosti Kelani Cycles.
- 10 V bodech 35 až 42 odůvodnění tohoto nařízení Rada v podstatě uvedla, že pokud jde o míru spolupráce srílanských společností, pouze tři ze šesti těchto společností, které předložily žádost o osvobození podle čl. 13 odst. 4 základního nařízení, byly považovány za spolupracující. Pokud jde o tyto tři společnosti, jedna z nich žádost o osvobození stáhla a dvě další nespolupracovaly dostatečným způsobem, takže závěry vycházely v souladu s článkem 18 základního nařízení z dostupných údajů.
- 11 V bodě 58 odůvodnění sporného nařízení Rada dospěla k závěru, že mezi Srí Lankou a Uníí došlo ke změně obchodních toků ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení.
- 12 V bodech 77 až 82 odůvodnění sporného nařízení se Rada zabývala povahou obcházení, které vedlo k uvedené změně obchodních toků mezi touto třetí zemí a Uníí.
- 13 Co se týče praktik překládky, v bodech 77 až 79 tohoto nařízení je uvedeno:

„(77) Vývoz původně spolupracujících srílanských společností činil v [referenčním období od 1. září 2011 do 31. srpna 2012] 69 % celkového srílanského vývozu do Unie. U tří z šesti původně spolupracujících společností neodhalilo šetření žádné praktiky překládky. Ostatní vývozci nespolupracovali, jak vyplývá z 35. až 42. bodu odůvodnění.

(78) S ohledem na změnu obchodních toků ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení mezi Šrí Lankou a Uníí potvrzenou závěrem v 58. bodě odůvodnění a na skutečnost, že někteří srílanští výrobci/vývozci se nepřihlásili anebo nespolupracovali, lze proto učinit závěr, že vývoz prováděný těmito výrobci/vývozci je předmětem praktik překládky.

(79) Existence překládky výrobků čínského původu na Šrí Lance je tudíž potvrzena.“
- 14 V bodech 81 a 82 odůvodnění zmíněného nařízení Rada uvedla, že nebyla zjištěna existence montáže ve smyslu čl. 13 odst. 2 základního nařízení.
- 15 V bodech 92, 96 a 110 odůvodnění sporného nařízení Rada zaprvé konstatovala, že kromě snahy vyhnout se stávajícím antidumpingovým opatřením nebylo shledáno žádné jiné opodstatnění nebo hospodářský důvod, zadruhé uvedla, že byl zmařen vyrovnávací účinek těchto opatření, a zatřetí konstatovala dumping ve vztahu k dříve stanovené běžné hodnotě.
- 16 Za těchto podmínek dospěla Rada v bodě 115 odůvodnění sporného nařízení k závěru, že překládkami na Šrí Lance docházelo k obcházení ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení.

- 17 Podle čl. 1 odst. 1 sporného nařízení se konečné antidumpingové clo ve výši 48,5 %, stanovené v čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení č. 990/2011 rozšířilo na dovoz jízdních kol zasílaných ze Srí Lanky bez ohledu na to, zda byl u nich deklarován původ ze Srí Lanky. Článek 1 odst. 3 sporného nařízení stanoví, že se rozšířené clo vybere z téhož dovozu celně evidovaného v souladu s nařízením č. 875/2012.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 18 V obdobích od 27. září do 15. října 2012 a od 13. února do 21. května 2013 včetně, dva zástupci jednající jménem a na účet dovozce jízdních kol sídlícího ve Francii, totiž společnosti Trace Sport, v celním řízení v Nizozemsku deklarovali jízdní kola zasílaná ze Srí Lanky. Ve všech těchto prohlášeních jsou jako vývozci těchto jízdních kol uvedeni srílanskí vyvážející výrobci, totiž Kelani Cycles nebo Creative Cycles.
- 19 V návaznosti na následné kontroly platnosti uvedených prohlášení měl inspektor za to, že pro propuštění deklarovaných jízdních kol do volného oběhu v období od 27. září 2012 do 5. června 2013 včetně, mělo být zaplacené antidumpingové clo ve výši 48,5 %.
- 20 Dne 27. února a 29. dubna 2014 proto vydal inspektor dvě výzvy k zaplacení částky ve výši 229 990,88 eura a 234 275,37 eura.
- 21 Dvěma rozhodnutími ze dne 24. září 2015 inspektor potvrdil tyto výzvy a zamítl stížnosti podané společností Trace Sport proti těmto výzvám.
- 22 Před vnitrostátním soudem Trace Sport zpochybňuje tato dvě rozhodnutí.
- 23 Tento soud zdůrazňuje, že na rozdíl od toho, co před ním tvrdí Trace Sport, je sporné nařízení použitelné na spor v původním řízení.
- 24 Naproti tomu se uvedený soud táže na platnost tohoto nařízení s ohledem na argumenty, které před ním Trace Sport vyvozuje z rozsudku ze dne 26. ledna 2017, Maxcom v. City Cycle Industries (C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P, EU:C:2017:62). Podle společnosti Trace Sport nemohla Rada z informací, které měla k dispozici, vyvodit, že došlo k překládkám na Srí Lance, ani že do takových překládek byly zapojeny Kelani Cycles a Creative Cycles. Na jednání před tímto soudem Trace Sport mimoto zdůraznila, že požádala o slyšení před Komisí, aby předložila doklady původně předložené společností Kelani Cycles, které Komise odmítla vzít v úvahu.
- 25 Předkládající soud poznamenává, že v bodech 39 a 42 odůvodnění sporného nařízení byla Kelani Cycles považována za nespolutracující, zatímco Creative Cycles, která v tomto nařízení není výslovně uvedena, musí být považována za součást srílanských vyvážejících výrobců uvedených v bodě 78 odůvodnění uvedeného nařízení, kteří se nepřihlásili. Rada opřela závěr, podle kterého se tito vyvážející výrobci účastnili překládek, na zjištění změny obchodních toků mezi Srí Lankou a Uníí a nedostatečné spolupráci uvedených vyvážejících výrobců. V rozsudku ze dne 26. ledna 2017 však Soudní dvůr Maxcom v. City Cycle Industries (C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P, EU:C:2017:62), měl Soudní dvůr za to, že Rada nemohla platně vyvodit existenci překládek na Srí Lance z informací, které měla k dispozici. Podle předkládajícího soudu závěr Soudního dvora v uvedeném rozsudku týkajícím se vyvážejícího výrobce City Cycle Industries platí rovněž pro společnosti Kelani Cycles a Creative Cycles.
- 26 S poznámkou, že čl. 1 odst. 1 a 3 sporného nařízení byl zrušen pouze ve vztahu ke společnosti City Cycle Industries a že podle bodu 185 rozsudku ze dne 4. února 2016, C & J Clark International a Puma (C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74), toto zrušení neznamená, že toto nařízení je rovněž

neplatné, pokud jde o ostatní vyvážející výrobce, se však předkládající soud domnívá, že je nezbytné, položit Soudnímu dvoru otázku ohledně platnosti tohoto nařízení, pokud jde o společnosti Kelani Cycles a Creative Cycles.

- 27 Za těchto podmínek se Rechtbank Noord-Holland (soud provincie Severní Holandsko, Nizozemsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Je [sporné] nařízení platné v rozsahu, ve kterém se vztahuje na vyvážejícího výrobce Kelani Cycles?
2) Je [sporné] nařízení platné v rozsahu, ve kterém se vztahuje na vyvážejícího výrobce Creative Cycles?“

K přípustnosti žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 28 Ve svých vyjádřeních předložených Soudnímu dvoru nizozemská vláda, Rada a Komise vyjadřují pochybnosti o přípustnosti této žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce s ohledem na judikaturu vyplývající z rozsudků ze dne 9. března 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90, body 13, 14 a 16), ze dne 15. února 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, body 30 a 37), jakož i ze dne 4. února 2016, C & J Clark International a Puma (C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 56), z důvodu, že Trace Sport bezpochyby mohla k unijnímu soudu podat žalobu na neplatnost sporného nařízení podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.
- 29 V tomto ohledu je ustálenou judikaturou, že obecná zásada, která každému jednotlivci zaručuje právo dovolávat se v rámci řízení o žalobě namířené proti vnitrostátnímu opatření nepříznivě zasahujícímu do jeho právního postavení neplatnosti unijního aktu, jenž je základem tohoto opatření, nebrání tomu, aby takové právo podléhalo podmínce, že dotčený neměl právo domáhat se jeho zrušení přímo u unijního soudu podle článku 263 SFEU. Namítnutí neplatnosti dotčeného aktu danou osobou před příslušným vnitrostátním soudem by ovšem bránila jen situace, kdy lze dospět k závěru, že žaloba takové osoby na neplatnost tohoto aktu by byla bez jakékoli pochybnosti přípustná (rozsudek ze dne 4. února 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 56 a citovaná judikatura).
- 30 Pouze v případě, že by bylo možné mít za to, že by Trace Sport měla bezpochyby aktivní legitimaci podat žalobu na neplatnost sporného nařízení podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, by jí bylo bráněno v namítnutí neplatnosti tohoto nařízení před předkládajícím soudem.
- 31 Rovnou je třeba konstatovat, že na základě aktů přijatých příslušnými vnitrostátními orgány je platba antidumpingových cel rozšířených sporným nařízením uložena dotčeným hospodářským subjektům, jako je Trace Sport. Z toho vyplývá, že nelze mít za to, že toto nařízení zjevně nevyžaduje přijetí prováděcích opatření ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce poslední části věty SFEU (obdobně viz rozsudek ze dne 18. října 2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, body 38 a 39).
- 32 Namítnutí neplatnosti tohoto nařízení dovozcem, jako je Trace Sport, před předkládajícími soudy by tudíž bránila jen situace, kdyby bylo možné dospět k závěru, že takový dovozce je bez jakékoli pochybnosti bezprostředně a osobně dotčen sporným nařízením ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.
- 33 V tomto ohledu je třeba uvést, že nařízení ukládající antidumpingové clo jsou normativní, neboť se vztahují obecně na dotčené hospodářské subjekty (rozsudek ze dne 4. února 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 58, jakož i citovaná judikatura).

- 34 Totéž platí ze stejných důvodů pro nařízení, jako je sporné nařízení, kterým se rozšiřuje antidumpingové clo z důvodu praktik obcházení. Účelem takového nařízení je totiž rozšířit působnost antidumpingového cla uloženého nařízením, jako je nařízení uvedené v předchozím bodě.
- 35 Z judikatury Soudního dvora však vyplývá, že hospodářský subjekt může být bezprostředně a osobně dotčen nařízením ukládajícím antidumpingové clo. Soudní dvůr ve své judikatuře identifikoval několik kategorií hospodářských subjektů, které mohou být osobně dotčeny nařízením o uložení antidumpingového cla, aniž je tím dotčena možnost osobního dotčení jiných subjektů z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní a charakterizují je ve vztahu k ostatním osobám (rozsudek ze dne 4. února 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 59; viz v tomto smyslu rovněž rozsudek ze dne 16. května 1991, Extramet Industrie v. Rada, C-358/89, EU:C:1991:214, bod 16).
- 36 Podle judikatury mohou být nařízením ukládajícím antidumpingové clo osobně dotčeni zaprvé ti výrobci a vývozci dotčeného výrobku, kterým byly přičítány dumpingové praktiky, když se použijí údaje pocházející z jejich obchodní činnosti, zadrželé dovozci uvedeného výrobku, jejichž ceny dalších prodejů byly vzaty v úvahu pro výpočet vývozních cen, a kteří jsou v důsledku toho dotčeni závěry ohledně existence dumpingové praktiky, jakož i zatřetí dovozci ve spojení s vývozci dotčeného výrobku, a to zejména v případě, kdy byla vývozní cena vypočtena na základě cen dalšího prodeje na unijním trhu uplatňovaných těmito dovozci, a v případě, kdy bylo vlastní antidumpingové clo vypočteno na základě těchto cen dalšího prodeje (rozsudek ze dne 4. února 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, body 60 až 62, jakož i citovaná judikatura).
- 37 Z této judikatury vyplývá, že status dovozce, i když je ve spojení s vývozci dotčeného výrobku, nemůže sám o sobě postačovat k domněnce, že dovozce je osobně dotčen nařízením, kterým se ukládá antidumpingové clo. Naopak individualizace dovozce, i když je ve spojení s uvedenými vývozci, vyžaduje prokázání, že údaje týkající se jeho obchodní činnosti byly zohledněny za účelem zjištění dumpingových praktik, nebo pokud to není prokázáno, prokázání jiných vlastností, které jsou pro něj zvláštní a charakterizují jej ve vztahu k jakékoli jiné osobě.
- 38 Ve světle uvedené judikatury nelze vyloučit, že dovozce dotčeného výrobku může tím, že prokáže, že existují určité vlastnosti, které jsou pro něj zvláštní a charakterizují jej ve vztahu k jakékoli jiné osobě, být považován za osobně dotčeného nařízením, kterým se rozšiřuje antidumpingové clo z důvodu praktik obcházení, jako je sporné nařízení.
- 39 Ve svých vyjádřeních předložených Soudnímu dvoru nizozemská vláda, Rada a Komise tvrdily, že tomu tak je v případě společnosti Trace Sport. V tomto ohledu zdůrazňují, že zaprvé je Trace Sport společností se sídlem ve Francii, jejíž majitel, fyzická osoba, rovněž drží prostřednictvím offshore společností 50 % akcií jak společnosti Kelani Cycles, tak společnosti Creative Cycles. Tyto poslední uvedené společnosti, které jsou vyvážejícími výrobci, byly bezpochyby oprávněny podat žalobu na neplatnost sporného nařízení. Kromě toho byla Kelani Cycles založena, aby na sebe převzala činnosti společnosti Creative Cycles. Zadrželé Trace Sport věděla o vyšetřování proti společnosti Kelani Cycles, o čemž svědčí její neúspěšný pokus předložit určité dokumenty před Komisí, které předtím před tímto orgánem předložila Kelani Cycles.
- 40 Kromě toho Komise uvádí, že jak Trace Sport, tak Kelani Cycles a Creative Cycles se zapojily do celních a antidumpingových podvodů.
- 41 Tyto okolnosti, za předpokladu, že by byly prokázány, však nemohou stačit k závěru, že Trace Sport byla bezpochyby sporným nařízením osobně dotčena ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.

- 42 Ačkoli je totiž Trace Sport dovozcem výrobků dotčených ve věci v původním řízení, nepodílela se na šetření a není nijak uvedena ve sporném nařízení. Pouhá skutečnost, že byla obeznámena s vyšetřováním týkajícím se společnosti Kelani Cycles a že s ní pravděpodobně sdílela určité informace, nemůže stačit k tomu, aby bylo možné se domnívat, že Trace Sport má vlastnosti, které jsou pro ni zvláštní a charakterizují ji ve vztahu k jakékoli jiné osobě.
- 43 Postavení společnosti Trace Sport jakožto dovozce výrobků dotčených ve věci v původním řízení a její případná příslušnost do stejné skupiny jako vyvážející výrobce, který se účastnil šetření, nemůže vést k jinému závěru vzhledem k úvahám uvedeným v bodech 37 a 38 tohoto rozsudku.
- 44 Vzhledem k předcházejícím úvahám je třeba dospět k závěru, že důkazy, které má k dispozici Soudní dvůr, neumožňují domnívat se, že Trace Sport měla nepochybně aktivní legitimaci podat žalobu na neplatnost sporného nařízení podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.
- 45 Z toho vyplývá, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je přípustná.

K předběžným otázkám

- 46 Svými otázkami, které je třeba zkoumat společně, se soud v zásadě snaží zjistit, zda je sporné nařízení neplatné v rozsahu, v němž se uplatňuje na dovozy jízdních kol zasílaných ze Srí Lanky, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ ze Srí Lanky.
- 47 Úvodem je především třeba připomenout, že podle judikatury Soudního dvora v oblasti společné obchodní politiky a obzvláště v oblasti obchodních ochranných opatření mají unijní orgány z důvodu složitosti hospodářských, politických a právních situací, které musí zkoumat, širokou posuzovací pravomoc. Pokud jde o soudní přezkum takového posouzení, musí být omezen na ověření toho, zda byla dodržena procesní pravidla, zda skutková zjištění, na jejichž základě byla učiněna napadená volba, byla věcně správná, zda nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení těchto skutkových zjištění nebo zda nedošlo ke zneužití pravomoci (rozsudky ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 63, jakož i citovaná judikatura, a ze dne 26. ledna 2017, Maxcom v. City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P, EU:C:2017:62, bod 56).
- 48 Dále, co se týče důkazního břemene ohledně obcházení, podle čl. 13 odst. 1 základního nařízení je obcházení antidumpingových opatření prokázáno, jsou-li splněny čtyři podmínky. Zaprvé musí dojít ke změně obchodních toků mezi třetí zemí a Unií nebo mezi jednotlivými společnostmi v zemi, která je předmětem opatření, a Unií. Zadruhé musí být tato změna způsobena praktikami, zpracovatelskými postupy nebo pracemi, pro něž mimo uložení vyrovnávacího cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod. Zatřetí musí existovat důkazy, které prokazují, že výrobnímu odvětví Unie vznikla újma nebo že jsou mařeny vyrovnávací účinky antidumpingového cla. Začtvrté musí existovat důkazy o dumpingu.
- 49 Podle čl. 13 odst. 3 tohoto nařízení je na Komisi, aby zahájila šetření na základě důkazů, které *prima facie* svědčí o praktikách obcházení. Podle judikatury Soudního dvora toto ustanovení stanoví zásadu, podle které důkazní břemeno obcházení nesou orgány Unie (rozsudek ze dne 26. ledna 2017, Maxcom v. City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P, EU:C:2017:62, bod 58 a citovaná judikatura).
- 50 Konečně, s ohledem na článek 18 základního nařízení a judikaturu Soudního dvora je třeba připomenout, že v případě nedostatečné nebo neexistující spolupráce ze strany některých nebo všech vyvážejících výrobců se orgány Unie mohou opírat o soubor shodujících se indicií, aby dospěly k závěru o existenci obcházení, přičemž bylo stanoveno, že tyto indicie musí prokázat, že jsou splněny čtyři podmínky stanovené v čl. 13 odst. 1 tohoto ustanovení, jak jsou uvedeny v bodě 48 tohoto

rozsudku. Naproti tomu neexistuje právní domněnka, která by umožňovala dovodit takové obcházení přímo z nedostatečné spolupráce zúčastněné strany (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. ledna 2017, *Maxcom v. City Cycle Industries*, 26. ledna 2017, C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P, EU:C:2017:62, body 65, 66, 68 a 69, jakož i citovaná judikatura).

- 51 V projednávaném případě, pokud jde o praktiky obcházení antidumpingových opatření prostřednictvím praktik překládky přes Srí Lanku, Rada zkoumala druhou ze čtyř podmínek připomenutých v bodě 48 tohoto rozsudku v bodech 77 až 79 odůvodnění sporného nařízení. Rada nejprve v bodě 77 odůvodnění sporného nařízení uvedla, že u tří ze šesti společností, které při šetření původně spolupracovaly, neodhalilo toto šetření praktiky překládky. Co se týče ostatních vývozců, Rada uvedla, že tito nespolečně pracovali. V bodě 78 odůvodnění uvedeného nařízení Rada dále podotkla, že v bodě 58 odůvodnění téhož nařízení byla potvrzena změna obchodních toků mezi Srí Lankou a Unií a že někteří srilanští vyvážející výrobci se nepřihlásili, anebo nespolečně pracovali. Z toho dovodila, že vývoz do Unie prováděný těmito vyvážejícími výrobci „je předmětem“ praktik překládky. V bodě 79 odůvodnění sporného nařízení Rada nakonec konstatovala, že je potvrzena existence překládky výrobků čínského původu na Srí Lance.
- 52 Závěr o existenci praktik překládek se tedy týká všech vyvážejících vývozců, kteří odmítli spolupracovat, a je založen na dvou zjištěních, totiž zjištění o změně obchodních toků a zjištění o nedostatečné spolupráci části vyvážejících výrobců.
- 53 Toto dvojí zjištění neumožňuje závěr o existenci praktik překládek na Srí Lance. Na jedné straně totiž Rada nemohla platně dospět k závěru o existenci takových praktik pouze na základě nedostatečné spolupráce části vyvážejících výrobců. Na druhé straně vzhledem k tomu, že změna obchodních toků je první ze čtyř podmínek, které musí být splněny, aby bylo obcházení náležitě prokázáno, Rada nemohla vycházet z konstatování existence obcházení jako z indicie toho, že byla ověřena druhá z těchto čtyř podmínek, podle které musí být taková změna způsobena praktikami obcházení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. ledna 2017, *Maxcom v. City Cycle Industries*, C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P, EU:C:2017:62, body 76 až 78).
- 54 V důsledku toho je na položené otázky třeba odpovědět tak, že sporné nařízení je neplatné v rozsahu, v němž se uplatňuje na dovozy jízdních kol zasílaných ze Srí Lanky, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ ze Srí Lanky.

K nákladům řízení

- 55 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 501/2013 ze dne 29. května 2013, kterým se konečně antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením Rady (EU) č. 990/2011 na dovoz jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky rozšiřuje na dovoz jízdních kol zasílaných z Indonésie, Malajsie, ze Srí Lanky a z Tuniska, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Indonésie, Malajsie, ze Srí Lanky a z Tuniska, je neplatné v rozsahu, v němž se uplatňuje na dovozy jízdních kol zasílaných ze Srí Lanky, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ ze Srí Lanky.

Podpisy.